YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto)

10 päivänä kesäkuuta 1998 *

Asiassa T-116/95,

Cementir — Cementerie del Tirreno SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Rooma, edustajinaan asianajajat Gian Michele Roberti ja Antonio Tizzano, Napoli, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert 1er,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Giuliano Marenco, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 2.3.1995 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin kantajan vaatimus sille

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta 30.11.1994 tehdyllä komission päätöksellä 94/815/EY (asia IV/33.126 ja 33.322 — Sementti; EYVL 1994, L 343, s. 1) määrätyn sakon alentamiseksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Komissio teki 30.11.1994 EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta päätöksen 94/815/EY (asia IV/33.126 ja 33.322 — Sementti, EYVL 1994, L 343, s. 1; jäljempänä päätös 94/815/EY), jolla se rankaisi useita eurooppalaisia sementintuottajia perustamissopimuksen kyseisen artiklan rikkomisesta määräämällä niille sakot.

2 Menettelyssä, joka päättyi kyseisen päätöksen tekemiseen, komissio oli 2.2.1994 pyytänyt kantajaa ilmoittamaan liikevaihtonsa harmaan sementin ja klinkkerisementin osalta vuosina 1992 ja 1993.

3 Kantaja oli lähettänyt nämä tiedot komissiolle 22.2.1994.

4 Kantaja lähetti komissiolle 22.2.1995 kirjeen, jossa ilmoitettiin, että päätöstä 94/815/EY tutkittaessa huomatun laskuvirheen takia 22.2.1994 päivätyssä kirjeessä ilmoitetut liikevaihdot olivat liian suuria, koska niihin sisältyi myös harmaan sementin ja klinkkerisementin myyntiin liittymättömistä tavarantoimituksista ja palveluista kertyneitä summia. Kirjeen liitteenä oli Arthur Andersen -nimisen yhtiön lausunto, jossa tarkennettiin huomioon otettavien lukujen olevan vuodelta 1992 (323 900 miljoonan Italian liiran sijasta) 288 929 miljoonaa Italian liiraa ja vuodelta 1993 (253 443 miljoonan Italian liiran sijasta) 222 161 miljoonaa Italian liiraa. Kantaja vaati tämän vuoksi komissiota alentamaan kantajalle päätöksessä 94/815/EY määrätyn sakon määrää.

5 Komissio hylkäsi vaatimuksen 2.3.1995 todeten muun muassa seuraavaa:

"Yritykset voivat itse valita joko hintaan tehtaalla tai hintaan perille toimitettuna perustuvan järjestelmän. On ilmeistä, että kun viimeksi mainittu järjestelmä on kerran valittu, ei voida enää väittää, että kuljetus ei liity sementin myyntiin. Kyseisestä palvelusta aiheutuvien kustannusten erittely laskussa johtuu Italiassa noudatetusta sementin hinnan valvonta-, sittemmin tarkkailujärjestelmästä.

Samoin säkkien hinnan erittely laskussa pakattua sementtiä myytäessä johtuu niin ikään samasta Italiassa noudatetusta sementin hinnan valvonta-, sittemmin tarkkailujärjestelmästä."

6 Kantaja nosti 14.3.1995 kanteen päätöksen 94/815/EY kumoamiseksi (asia T-87/95). Tässä parhaillaan vireillä olevassa kanteessa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensiksi toteamaan, että komissio on määrännyt sakon suuruuden virheellisten liikevaihtoa koskevien tietojen perusteella, ja toiseksi alentamaan kyseisen sakon määrää.

7 Kantaja pyysi 13.4.1995 päivätyssä kirjeessään uudelleen komissiota muuttamaan päätöstä 94/815/EY niin, että sille määrätyn sakon määrää alennettaisiin sen esittämän selvityksen suhteessa.

8 Komissio vahvisti 2.3.1995 päivätyn kirjeensä sisällön 25.4.1995.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja nosti esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 10.5.1995 jättämällään kannekirjelmällä.

10 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 2.3.1995 päivättyyn kirjeeseen sisältyvän hylkäävän päätöksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Komissio esitti 15.6.1995 saapuneessa asiakirjassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisesti oikeudenkäyntiväitteen ja vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Kantaja jätti oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 24.7.1995.

Sovellettavat oikeussäännöt

13 Työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan oikeudenkäyntiväitteen jatkokäsittely on suullinen, ellei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisin päätä. Tässä tapauksessa asiakirjoista ilmenee, ettei asian ratkaisemiseksi ole tarpeen ryhtyä suulliseen käsittelyyn.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

14 Komission mielestä sen 2.3.1995 päivätty kirje ei ole perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen päätös, koska siinä vain vahvistetaan päätöksessä 94/815/EY omaksuttu kanta tietyiltä osin. Komissio toteaa, että oikeuskäytännön mukaan toimenpide, joka on luonteeltaan ainoastaan vahvistava, ei voi aikaansaada omia oikeusvaikutuksia, koska sen vaikutukset ovat seurausta siitä toimesta, jonka sisällön se vahvistaa (yhdistetyt asiat 166/86 ja 220/86, Irish Cement v. komissio, tuomio 15.12.1988, Kok. 1988, s. 6473, 16 kohta ja asia C-199/91,

Foyer culturel du Sart-Tilman v. komissio, tuomio 25.5.1993, Kok. 1993, s. I-2667, 24 kohta). Muussa tapauksessa olisi mahdollista yksinkertaisesti vain teettämällä "päätös", jossa kieltäydytään muuttamasta alkuperäistä päätöstä saada menetetty kumoamiskanteen nostamisen määräaika takaisin nostamalla kanne "päätöksestä" kahdessa kuukaudessa.

15 Lisäksi komission mukaan kantajan esillä olevassa asiassa esittämät kanneperusteet esitettiin jo päätöstä 94/815/EY vastaan nostetussa kanteessa (asia T-87/95), joten esillä olevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi vireilläolovaikutuksen takia.

16 Kantaja kiistää molemmat komission väitteet.

17 Kantajan mukaan ensinnäkään 2.3.1995 tehty päätös ei ole luonteeltaan vain vahvistava, koska siinä esitetään uusista tosiseikoista ja uusista oikeudellisista seikoista perusteltu arviointi (asia 28/72, Tontodonati v. komissio, tuomio 12.7.1973, Kok. 1973, s. 779 ja asia 9/81, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3301 sekä asia T-82/92, Cortes Jimenez ym. v. komissio, tuomio 3.3.1994, Kok. H. 1994, s. II-237). Kantajan mielestä silti siinäkin tapauksessa, että 2.3.1995 tehtyä päätöstä pidettäisiin vain vahvistavana toimena, esillä oleva kanne olisi tutkittava. Kantaja viittaa tältä osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 193/87 ja 194/87, Maurissen ja Union syndicale vastaan tilintarkastustuomioistuin, 11.5.1989 antamaan tuomioon (Kok. 1989, s. 1045), jossa todetaan, että kanne vahvistavan päätöksen kumoamiseksi on jätettävä tutkimatta vain silloin kun vahvistettu päätös on kanteen nostamatta jättämisen takia asianomaisen suhteen lopullinen. Muussa tapauksessa asianomainen henkilö voi nostaa kanteen joko vahvistetun tai vahvistavan päätöksen taikka niiden molempien kumoamiseksi. Kantaja nostikin määräajassa kanteen asiassa T-87/95 päätöksen 94/815/EY kumoamiseksi minkä lisäksi se toi tuon asian yhteydessä samalla esiin niiden liikevaihtojen virheellisyyden, joihin sakon suuruuden määrääminen oli perustunut.

18 Toiseksi kantajan mielestä asian T-87/95 vireilläololla ei ole vaikutusta esillä olevaan asiaan, koska kanteiden kohteet eivät ole samat (yhdistetyt asiat 172/83 ja

226/83, Hoogovens Groep v. komissio, tuomio 19.9.1985, Kok. 1985, s. 2831 ja yhdistetyt asiat 358/85 ja 51/86, Ranska v. parlamentti, tuomio 22.9.1988, Kok. 1988, s. 4821). Kantajan mukaan niin kauan kuin ei ole lopullisesti selvillä, voiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin asian T-87/95 käsittelyn yhteydessä tutkia ne perustelut, joilla komissio hylkäsi sakon alentamisvaatimuksen, on 2.3.1995 tehtyyn hylkäämispäätökseen kohdistuva kanne voitava ottaa tutkittavaksi (asia T-29/91, Castelletti ym. v. komissio, määräys 6.2.1992, Kok. 1992, s. II-77).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

19 Mikä tahansa yhteisöjen toimielimen lähettämä vastauskirje sille esitettyyn pyyntöön ei ole perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu päätös, jonka kumoamiseksi pyynnön esittäjä voisi nostaa kanteen (asia C-25/92, Miethke v. parlamentti, tuomio 27.1.1993, Kok. 1993, s. I-473, 10 kohta). Perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuja, kannekelpoisia toimia tai päätöksiä ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusaseman selvästi (ks. mm. yhdistetyt asiat T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomio 18.12.1992, Kok. 1992, s. II-2667, 28 kohta). Pelkästään aiemman päätöksen vahvistava päätös ei sen sijaan ole kannekelpoinen toimi (ks. asia C-480/93 P, Zunis Holding ym. v. komissio, tuomio 11.1.1996, Kok. 1996, s. I-1, 14 kohta), joten kanne sellaisen päätöksen kumoamiseksi on jätettävä tutkimatta.

20 Tässä tapauksessa 2.3.1995 päivätty kirje, jolla hylätään päätöksessä 94/815/EY määrätyn sakon määrän alentamisvaatimus, ei muuta tästä päätöksestä johtuvaa kantajan oikeusasemaa. Kirjeessä vain vahvistetaan viimeksi mainittu päätös tietyiltä osin eli kantajalle määrätyn sakon määrän osalta.

21 Kantajan väitettä, jonka mukaan kiistanalainen kirje sisältäisi perustellun päätöksen, joka tehtiin päätöksen 94/815/EY erään yksityiskohdan osalta, kun tätä kohtaa oli uusien tosiseikkojen ja uusien oikeudellisten seikkojen johdosta tarkasteltu uudelleen, ei voida hyväksyä. Kirjeessä nimittäin vain selkeytetään niitä syitä,

joiden vuoksi kyseisen päätöksen tietty kohta oli perusteltu. Kantaja ei sitä paitsi ole osoittanut, miten tiettyjen liikevaihdon osien vähentäminen siitä olisi uusi tosiseikka ja oikeudellinen seikka, sillä liikevaihtonsa muodostavat osatekijät olivat kantajan tiedossa jo ennen päätöksen 94/815/EY tekemistä.

22 Tämän vuoksi 2.3.1995 päivätty kirje on pelkästään päätöksen 94/815/EY vahvistava päätös.

23 Sen väitteen osalta, jonka mukaan kantaja voisi nostaa kanteen joko vahvistetun tai vahvistavan päätöksen taikka niiden molempien kumoamiseksi, on todettava, että edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Maurissen ja Union syndicale vastaan tilintarkastustuomioistuin kantaja oli ryhtynyt toimiin vahvistavan päätöksen kumoamiseksi vahvistetusta päätöksestä nostettavan kumoamiskanteen nostamista varten säädetyssä määräajassa, kun taas esillä oleva kanne nostettiin vasta kyseisen määräajan kuluttua. On syytä lisätä, että samassa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin salli kantajan kiistää sekä vahvistetun että vahvistavan päätöksen laillisuuden, kun ensiksi mainittua koskeva kanneaika ei ollut päättynyt ja kun kantaja vaati samassa kanteessa molempien päätösten kumoamista. Tässä tapauksessa vahvistettu päätös on kuitenkin erillisen kanteen kohteena. Kantaja ei siten voi vedota edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Maurissen ja Union syndicale vastaan tilintarkastustuomioistuin annettuun tuomioon esillä olevan kanteen ottamiseksi tutkittavaksi.

24 Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.

25 Lisäksi on huomattava, että asian T-87/95 käsittelyn yhteydessä tutkitaan se kanneperuste, jonka mukaan komissio määritti päätöksellä 94/815/EY kantajalle määrätyn sakon suuruuden virheellisesti. Kantaja toteaa itsekin kanteessaan (s. 4), että tällaisessa tilanteessa "esillä oleva kanne jäisi vaille kohdetta".

Oikeudenkäyntikulut

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska komissio on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä kesäkuuta 1998.

H. Jung — kirjaaja

P. Lindh — laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja